

VIDA FERENC, DR.

1911. május 4. Csongrád, Csongrád vármegye -
1990. november 7. Budapest

Ügyvédi családban született. 1932-1933-ban csatlakozott a cionista mozgalomhoz, majd Tel Avivban belépett a Palesztinai Kommunista Pártba. 1935 őszén tért vissza Magyarországra, ahol 1937-ben az illegális kommunista párt tagja lett. Budapesten ügyvédjelöltként dolgozott, de 1942 május 29-én, más adatok szerint június 10-én le tartóztatták, és szeptember 30-án életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítélte a Honvédezerkar Főnökének Bírósága. Több büntetés-végrehajtási intézetben tartották fogva, végül Németországba hurcolták, 1945. április 24-én onnan szabadult. 1945-től ügyvédként kezdett dolgozni, ezzel párhuzamosan a Magyar Kommunista Párt Budapest V. kerületi szervezetének titkára lett 1945 júniusától. 1946 februárjától a Belügyminisztériumban tanácsos, 1949. februártól a Magyar Dolgozók Pártja Központi Ellenőrző Bizottságánál osztályvezető. 1949 júniustól 1951. február 6-áig az Állami Ellenőrzési Központban osztályvezető volt.

1951 decemberében helyezték az Igazságügyminisztériumba, majd 1953. november 18-án a Legfelsőbb Bíróságra nevezték ki bírónak, ahonnan közel két évtized után, 1972. október 31-én kollégiumvezető-helyettesként vonult nyugdíjba.

Tanácsvezetője volt a gyorsított büntetőügyeket tárgyaló I. számú tanácsnak, amely az 1957. évi 4. tvr. alapján, azaz gyorsított eljárásban az első halálos ítéletet hirdette ki. Népbírói tanácsvezetése alatt többek között az ő vezetésével tárgyalták Szilágyi József, majd Nagy Imre és társai ügyét. A 21 halálos ítéletének következményeként 18 személyt végeztek ki, három főt távollétében ítélt halálra.

Elsőfokú büntetőeljárásban 1958. április 22-én halálra ítélte dr. Szilágyi Józsefet, akit április 24-én, 1958. június 15-én Nagy Imrét, Gimes Miklóst és Maléter Pált, akiket június 16-kivégeztek.

Másodfokú büntetőeljárásban 1957. március 19-én halálra ítélte Oláh Miklóst, 1957. április 15-én Micsinai Istvánt (súlyosbítva), 1957. április 20-án Kanyó Bertalant (súlyosbítva), 1957. július 17-én Balázs Gézát, Szász Zoltánt, G. Tóth Lászlót, Lengyel Lászlót, Komjáti Ferencet és Sikó Dezsőt, 1957. december 27-én Iván Kovács Lászlót, 1958. december 20-án Sente Istvánt, Sente Károlyt, Bódi Józsefet (súlyosbítva) és Zsendovics Lászlót, akiket ki is kivégeztek.

Sartórisz Kálmán és társai, a Salgótarjáni Nemzeti Bizottság tagjainak büntetőügyében az elsőfokú büntetőeljárásban 1958. október 14-én a távollétében tizenöt évi börtönbüntetésre ítélt Mlinárik István ítéletét 1958. október 28-án halálbüntetésre súlyosbította. Sente Károly és társai, a csepeli fegyveres felkelők büntetőügyében az

elsőfokú büntetőeljárásban 1958. április 10-én a távollétükben halálbüntetésre ítélte Buri István és Sorn Károly ítéletét 1958. október 28-án helybenhagyta.

A Mezőkövesdi Munkástanács és nemzetőrség tagjaival szemben indított büntetőeljárásban a Miskolci Megyei Bíróság dr. Sugár László tanácsa által 1957. március 22-én halálbüntetésre ítélte Mikulás Gábor, dr. Mizsei Béla és dr. Tokár Vince elmarasztalását 1957. július 20-án tizenöt, életfogytig tartó, illetve hétévi börtönbüntetésre enyhítette.

A miskolci népipélelet résztvevőivel, Balázs Gézával és társaival szemben indított büntetőeljárásban a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv tanácsa által 1957. május 16-án halálbüntetésre ítélték: Földi Imre, Kincses József, Lapsánszky István, Martoncsik Imre, Suba György és Tóth Lajos elmarasztalását Földi, Martoncsik és Tóth esetében húszévi, Kincses, Lapsánszky és Suba esetében életfogytig tartó börtönbüntetésre enyhítette 1957. július 17-én.

A Szabad Győr Rádió tagjaival szemben indított büntetőeljárásban a Győri Megyei Bíróság dr. Németh Ferenc tanácsa által 1957. szeptember 12-én halálbüntetésre ítélte Pális Pál elmarasztalását 1958. február 11-én életfogytig tartó börtönbüntetésre enyhítette.

IRODALOM

Zinner Tibor: *A kádári megtorlás rendszere*. Hamvas Intézet, Budapest, 2001.

Zinner Tibor: *Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után*. In *A Kúria és elnökei III*. A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 180., 201-202.